

No n'hi ha prou de dir-se
republicà i catalanista,
cal ésser-ho.

15 cts.

Portantveu d'Esquerra Catalana Federal

Adherit a Esquerra Republicana de Catalunya

Canonge Baranera, 11

Any III (Segona època)

Badalona 1 d'octubre de 1932

Número 77

Política caciquil

Encara que en tots els detalls no coneixem aquelles actuacions de gent que vint-i-cinc o trenta anys enrera es dedicaven a fer veure que administraven els cabals de Badalona, almenys en tenim una impressió prou clara perquè la podem recordar avui i donar el primer crit d'avis a tots els badalonins de bona voluntat que dirigeixen o només militen o senten simpatia per els ideals republicans-catalanistes i de millorament social que sempre hem defensat des d'aquestes planes, amb l'actuació de la nostra entitat i l'actuació dels bons amics que representen els ciutadans que honradament es sumaren i feren triomfar a la nostra ciutat el moviment del 14 d'abril de 1931

Hem pogut comprovar que a Badalona hi han elements que, per vergonya de tots, es titulen republicans i catalanistes, i que d'un i altre idealisme en tenen tant com nosaltres de frares, que amparant-se en organitzacions democràtiques, fan escarni dels més elementals principis de liberalisme. Tota la força que tenen no es pas com en bona doctrina hauria d'ésser, de recolçar-se en una massa de militants o de simpatitzants

No lector; ells desprecien com i què poden sentir i pensar els republicans-catalanistes de tota la vida i fent-ne cas omís, actüen solament d'acord a les conveniències llurs.

No els interessa pas que la constitució de l'Ajuntament no sia avui, ni ho sigui demà, de la manera que els que actuem de bona fé voldriem.

No els preocupa que en les lluites electorals pròximes per diputats a la Generalitat, Badalona hi pugui fer el paper lluit que nosaltres pretenim, àdhuc, fent incloure a la candidatura d'esquerra algú que altre conciutadà nostre que per els seus mereixements i la seva conducta austera en sia creditor.

No desitjen que la nostra ciutat sia un baluart per la gent de mentalitat endarrerida. No els preocupa tot això, ni res que signifiqui millorament moral i material per Badalona, per la República i per Catalunya. Vetllen només per la seva capelleta.

I encara dins la casa seva sostenen fortes lluites perquè cada ú vetlla per els seus interessos particulars, com ho demostra que avui ja hi han diversos senyors que procuren fer-se ambient per ocupar la presidència de l'Ajuntament que substitueixi l'actual i n'hi han altres—ho tenim comprovat—que a més de dit càrrec, també es treballen un escó al Congrés de diputats a la Generalitat.

Com diem abans, aqueixos senyors no s'emparen en una bona organització democràtica establerta.

No han fet més que preocupar-se d'obtenir amistats d'alguns elements tèrbols que pupulen o han gaudit d'influències en certs centres oficials i avui es fan avalar amb relatiu èxit—almenys momentani—actuacions passades, que en un país de vida normal, haurien tingut de quedar-se a casa per no sortir-ne mai més.

I nosaltres no podem per més, que veient com resuciten aquestos procediments que ens creïem havien mort al finir-se els temps dels Planas i Casals i Palais, donar el crit d'alerta perquè no retornin a mitjans del segle XX i després de la convulsió passada, que almenys semblava havia ds foragitar als que per actuar en política creuen que les úniques armes són l'acatament incondicional, però interessat, o una amistat tèrbolament adquirida.